

Р Е Ш Е Н И Е № 139

гр.Перник, 07.04.2015 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание проведено на седемнадесети март две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Ивайло Иванов

при секретаря **И.И.***** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – **прокурор Антова**, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д.№118/2015 г.** по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по **касационна жалба на Община Перник**, представлявана от инж. **И. И.***-Кмет**, срещу решение №924/30.12.2014 г., постановено по н.а.х.д.№ 1290 по описа за 2014 г. на Районен съд Перник, с което е отменено НП № 11 от 19.08.2014 г. издадено от Заместник кмета на Община Перник, с което на “****”АД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, за извършено нарушение на чл. 7, ал.2 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешение за извършване на разкопаване на тротоари, улични настилки и зелени площи и аварийно възстановяване на територията на Община Перник.

Касационният жалбоподател излага доводи, че обжалваното решение е неправилно незаконосъобразно, поради което прави искане настоящата инстанция да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да потвърди издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – “**” АД**, в писмен отговор представен по делото оспорва жалбата и прави искане съдът да остави в сила решението на ПРС, като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Заявява становище да се остави в сила обжалваното съдебно решение.

Административен съд Перник, след като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срока по чл.211 ал.1 от АПК, от страна в административно наказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от касационния жалбоподател доводи за атакуване решението на районния съд не се подкрепят от доказателствата събрани и обсъдени поотделно и в съвкупност пред първата инстанция.

Предмет на касационна проверка е решение № 924/30.12.2014 г., постановено по н.а.х.д. №1290 по описа за 2014 г. на Районен съд Перник, с което е отменено НП № 11 от 19.08.2014 г. на Зам.-кмета на Община Перник. С отмененото НП е санкционирано „***“ АД, за нарушение на чл.7, ал.2 от Наредбата за реда и условията за издаване на разрешение за извършване на разкопаване на тротоари, улични настилки и зелени площи и аварийно възстановяване на територията на Община Перник, като на основание чл.13 от същата Наредба му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв.

За да отмени оспореното наказателното постановление, РС - Перник е приел, че при образуване на административно-наказателното производство и съставянето на АУАН, са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон, които водят до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и е отменил същото само на това основание.

Настоящата инстанция споделя изводите на районния съдия за допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН правила за ангажиране на административно наказателната отговорност, които са достатъчно основание да бъде отменено издаденото НП. От събраните писмени доказателства е видно, че актът за установяване на административното нарушение е съставен без да е спазена процедурата, предвидена в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН въвежда по императивен начин изискването за съставяне на акта в присъствие на нарушителя и само при наличие на посочените в ал. 2 на чл. 40 ЗАНН, условия може да се състави в негово отсъствие: когато нарушителят не може да се намери или пък след покана не се яви. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за това, т. е. представителя на работодателя - субект на административно наказателната отговорност да е бил поканен да се яви за съставяне на акт за нарушение е в разрез с нормата на чл. 40, ал.1, чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН.

Нарушението на тези правила е съществено, тъй като води до ограничаване на правото на защита на дружеството жалбоподател и не биха могли да се санират в последващ стадий на административно-наказателното производство. Връчването на АУАН на нарушителя, цели да гарантира възможност да се запознае със съдържанието на АУАН, да изложи обяснения или възражения по него, както и да направи такива в законоустановеният срок по чл. 44 ЗАНН от подписване на акта. Безспорно посочените императивни разпоредби свързват връчването на акта и подписването единствено и само с нарушителя-административно-наказателноотговорното лице, т. к. всички последващи права и задължения са свързани с него, най-вече реализирането на правото му на защита в пълен обем.

Делегиране на права по пълномощие не може да породи годни правни последици, предвид изискването за запознаване със съдържанието на акта, правото на обяснения и възражения. Упълномощаването на В. З. З.*** по представеното едва пред касационната инстанция пълномощно, има характер на общо, по което пълномощника няма представителни права на изрично упълномощен да представлява „***“ АД, при подписване на акт за установяване на административно нарушение.

Пълномощното касае предоставянето и приемането на документи във връзка с извършваната проверка от АНО, но в никакъв случай не може да се тълкува разширително и в представителната власт на упълномощеното лице да се включва по силата на тълкуване и да приема административно наказателното обвинение.

В този смисъл е нарушена и разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН още при съставяне на АУАН, тъй като нарушителят не е присъствал. Нещо повече не е присъствало и лицето, за което АНО е приел, че е надлежно упълномощено. Смисълът

на изискването нарушителят да присъства при изготвянето на акта е същият да възприеме непосредствено действията по съставянето му и да бъде запознат със съдържанието му. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, а съставянето на акта би следвало да приключи с подписването на същия от нарушителя. Подписването на акта от страна на нарушителя е не само формален, но и съдържателен елемент. Тук стои въпросът за предварителната защита на нарушителя, тя е предварителна, защото предхожда налагането на наказанието.

Не се споделят от настоящата инстанция изложените в касационната жалба твърдения, че лицето е поканено да се яви за връчване на АУАН и същият му е връчен лично срещу подпис на 31.07.2014 г., което е достатъчно за да се приеме надлежно съставяне и връчване. Административно-наказателното производство започва със съставяне на АУАН, така както е посочено в чл.36 от ЗАНН. Лицето, за което се твърди, че е нарушител следва да присъства при съставянето на акта освен в случаите изрично предвидени в чл.40, ал.2 от ЗАНН, в конкретния случай това изискване не е спазено и е достатъчно основание въззивният съд, както и настоящата инстанция да приеме, че е налице едно незаконосъобразно проведено административно наказателно производство.

При наличието на допуснатите от АНО нарушения правилно районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаденото въз основа на него НП са налице съществени нарушения на процесуалните правила, опорочаващи законосъобразността на обжалвания акт.

Твърденията изложени в касационната жалба за неправилност на въззивното решение не се доказаха в настоящото производство. След като е обсъдил подробно изложените пред него аргументи за незаконосъобразност на НП, районният съд е постановил законосъобразен и мотивиран съдебен акт. При извършената служебна проверка на атакуваното решение, касационната инстанция не установи допуснати нарушения на съществени процесуални правила, както и нарушения на материалния закон водещи до отмяната му.

Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Поради изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 924/30.12.2014 г., постановено по н.а х.д.№ 1290 по описа за 2014 г. на Районен съд Перник.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: /п/

Членове: /п/

/п/